

44

AMOR
INCONDICIONAL

SEGONA PART

Entrega de
posicionaments i
axiomes a Déu

“L’Amor Incondicional és l’objectiu de la majoria de les persones compromeses espiritualment i especialment dels aspirants seriosos. En els grups disciplinats espiritualment i altament motivats, aproximadament el

55 %

dels seus components assolixen l’objectiu de l’Amor Incondicional”.

L'objectiu de l'Amor
Incondicional pot assolir-se
per mitjants molt simples,

però, perquè produeixin
resultats, s'han de viure cada
dia de manera contínua.

**L'Amor Incondicional
és un estat i una
manera d'estar en el
món que sorgeix del
compromís seriós amb
el principi espiritual de
renunciar a tots els
obstacles, limitacions i
posicionaments, i a
llurs recompenses
(que solen ser
inconscients).**

Arribats a aquest nivell, els posicionaments evidents (específics) ja han estat reconeguts (tenir “raó”, aconseguir coses, guanyar, ser admirat, etc.) Enlloc d’aquestes limitacions evidents, ara n’apareixen altres de més subtils, com la pressuposició de què “jo sé”, o “jo ja sé tot això”. Saber sobre quelcom no és el mateix que “ser allò”.

El gran avantatge de tenir experiències amb companys madurs o grups espirituals autèntics és el valor de l'exemple, les comprensions i la informació que es comparteix, y la inspiració que es produeix mitjançant la fertilització creuada (fruit de comunicar el treball que l'Esperit va fent a l'interior de cadascú).

La renúncia als interessos egoistes i narcisistes, com és ara l'obtenció de guanys personals, produeix l'acceleració d'aquesta energia espiritual. La intenció humil, l'alineament amb la misericòrdia i la compassió, i la dedicació, benvolent i bondadosa, com alleugir el sofriment dels altres, faciliten aquest fluxe energètic.

A woman with long, wavy blonde hair is seen from behind, sitting on a plush red sofa. She is looking out a large window with white lace curtains. The view outside is a dark night landscape with silhouettes of evergreen trees and a bright full moon in a cloudy sky. The text is centered in the upper half of the image.

Les revelacions
posteriors es poden
descriure encertadament
de “miraculoses” i
transformadores.

La gran transformació requereix adherir-se als principis espirituals bàsics, els principals representants dels quals són la fe, la devoció i la rendició o entrega.

L'únic que es requereix és que entreguem tots i cada un dels sistemes de creences i que compreguem que tota por és il.lusòria, deguda únicament a què ens aferrem a uns posicionaments i a les seves percepcions

**El cert és que res és tal com l'ego ho percep,
perquè la dimensió lineal és únicament hipotètica, i
l'Absolut no lineal pertany a un paradigma molt
diferent.**

1

**POSICIONAMENTS
BÀSICS I AXIOMÀTICS
DE L'EGO**

“Tots els posicionaments de l’ego són producte de la

DUALITAT dels OPOSATS

- 1. Els fenòmens són bons o dolents, correctes o equivocats, justos o injustos, imparcials o parcials.**
- 2. El problemàtic mereix ser castigat i el bo, premiat.**
- 3. Les coses passen per accident, o bé són culpa d'alguna altra persona.**
- 4. La ment és capaç de comprendre i distingir entre la veritat i la falsedat.**
- 5. El món causa i determina les pròpies experiències.**
- 6. La vida és injusta perquè els innocents pateixen mentre que els culpables no són castigats.**
- 7. Les persones poden ser diferents de com són.**
- 8. Tenir raó és crític i necessari.**
- 9. Guanyar és crític i necessari.**
- 10. Els errors han de corregir-se.**
- 11. La rectitud ha de prevaler.**
- 12. Les percepcions representen la realitat.**

Per abordar aquest tipus d'assumpptes, ajuda recordar que l'única obligació d'un és cap a la Veritat del SER i la Divinitat.

Per tant, aquest procés exigeix que deixem anar tots els nostres estimats posicionaments (axiomàtics), perquè

res del que hom creu és

veritat

En realitat, els axiomes són il·lusions que creen sofriment i produeixen molta destrucció.

Aquests axiomes són barreres a la il·luminació, i creen multitud de dualitats perquè sorgeixen de la percepció lineal, en lloc de la Realitat espiritual no dualista. Des del punt de vista de la Realitat, ni un de sol d'aquests supòsits axiomes conté cap veritat .

Un dels posicionaments més difícils neix del problema recurrent de la polaritat de les dualitats d'oposats.

En realitat, els oposats no són oposats en absolut, sinó

meres

gradacions

lineals

Ejemplo 1	Ejemplo 2
Grados Fahrenheit	Valor
3.000	Precioso
2.000	Valioso
1.000	Merece la pena
500	Es un activo, un haber
100	Positivo
50	Neutral
0	No atractivo
-50	Obstáculo
-100	Feo
-200	Horrible
Etc.	Repulsivo

Mediante el correspondiente examen, puede verse que estos solo son diversos grados de la presencia de calor (ejemplo 1) y deseabilidad (ejemplo 2), o su ausencia. Uno se da cuenta de que en realidad no hay opuestos de *calor* frente a *frío*, o de *precioso* frente a *sin valor*. De hecho, todos ellos están situados a lo largo de la misma línea, y no sobre dos líneas de gradación distintas.

Podemos citar otros ejemplos:

Ejemplo 3	Ejemplo 4
Bondad	Luz
Celestial	Cegadora
Muy bueno	Muy brillante
Bueno	Brillante
Agradable	Muy fuerte
Está bien	Luz
Más o menos bien	Luz tenue
De bastante bueno a medio	Débil
No demasiado bueno	Apagada
Insatisfactorio	Oscura
Malo	Negra como boca de lobo
Malvado	
Horrible	
Espantoso	
Terrorífico	

No és que l'ego sigui incorrecte; simplement és incapaç d'arribar a una compressió precisa de cap fet aparent.

Se sent pau i alleujament quan s'abandonen el judici i la crítica perquè són causa constant de culpa inconscient, així com de por a la venjança

A mesura que un rendeix (lliura, entrega) els posicionaments bàsics, descobreix aquests axiomes bàsics i troba que sota de cada nivell de creences hi ha altres nivells encara més profunds. Un és conduït a afrontar els fonaments de com la ment creu que ho sap tot, i fins i tot de “com creu que ho sap” (epistemologia).

Quan s'abandonen els posicionaments, hom es fa conscient de què aquesta era la font de totes les seves misèries, pors, conflictes i de què qualsevol presa de posició és inherentment errònia. Quan ens adonem d'aquest error, podem perdonar-nos de totes les posicions sostingudes fins ara.

Degut a la programació i al context en el que es van forjar en la nostra ment, semblaven una bona idea en aquell moment. Però ara sabem que totes aquestes idees (posicionaments) es basen en la mateixa noció errònia de què, d'alguna manera, servien per mantenir la supervivència d'una identitat ego-jo separada i independent. Aquí hi ha la causa del dolor i el sofriment, que no són més que pura il·lusió.

Al final hom descobreix que el sacrifici de renunciar a la ment és, en realitat, el do més gran que hom pot rebre.

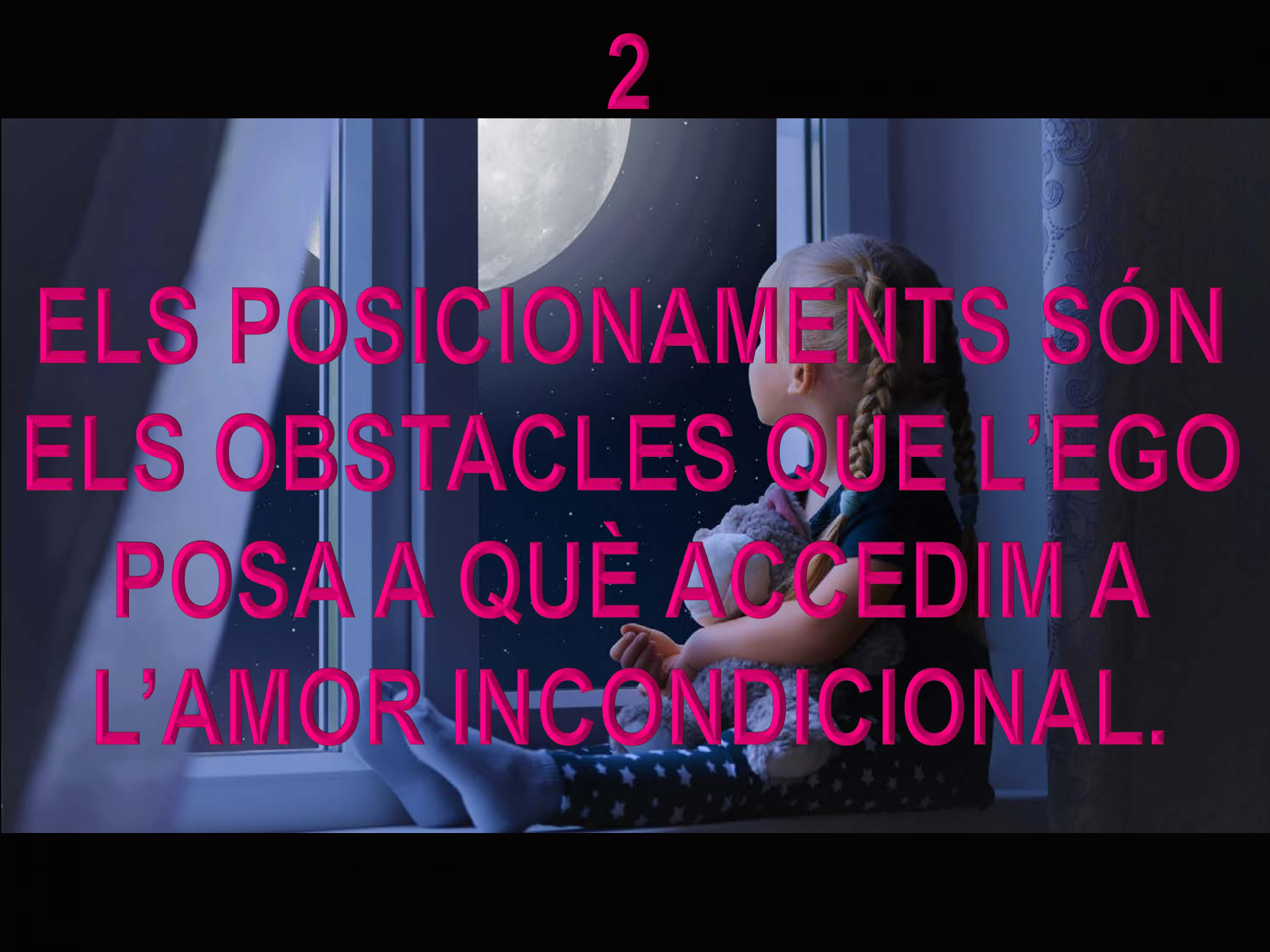
Acceptar el principi de què “el món que l’ego dibuixa és una projecció de les seves il.lusions i posicionaments arbitraris”.

“Aquest món no existeix”.

“No hi ha res que sigui tal com es descriu, per tant, qualsevol descripció tracta del que una cosa no és”.

2

A young girl with blonde braids is sitting on a windowsill, looking out at a large full moon and a starry night sky. She is holding a small white object in her hands. The scene is dimly lit, with light from the moon and stars illuminating her face and the room.

ELS POSICIONAMENTS SÓN
ELS OBSTACLES QUE L'EGO
POSA A QUÈ ACCEDIM A
L'AMOR INCONDICIONAL.

Tots els obstacles provenen dels errors de percepció que sorgeixen del posicionament (axiomes dualistes). El posicionament és el que origina i perpetua la il·lusió dels opostos, els quals sorgeixen de l'obstinació, que sorgeix de les vanitats de l'ego, propens a sobrevalorar tot allò que concep "meu". Així que etiqueta quelcom de "meu", fragmenta la realitat en opostos. Quan l'ego cau en la dualitat de la polaritat dels opostos, hi queda atrapat i des d'allí projecta els seus punts de vista convertint-los en una realitat objectiva.

Amb cada projecció que l'ego fa de la il.lusió, s'experimenta a si mateix com separat de Déu, (aquest és el nucli de totes les depressions) i quan més separat se sent de Déu, més gran és la seva angoixa, i té por a les seves pitjors projeccions i forceja amb els oposats del cel i de l'infern.

En aquest punt és important acceptar el principi : “allò que és de Déu porta la pau, mentre que allò que no és de Déu porta la por”.

Per afrontar aquesta situació hom pot triar estimar incondicionalment o es pot comprometre a veure la innocència de la vida. Qualsevol que sigui el principi escollit, s'ha d'aplicar a tothom, àdhuc a un mateix, sense excepció, i amb una persistència absoluta. Aquest procés aportarà la purificació espiritual. Per assolir la meta espiritual, caldrà fer canvis en la percepció, alhora requerirà desenvolupar la comprensió i la reconceptualització.

“El medi més eficaç de purificació espiritual és centrar-se en l’Amor”.

3

ELS POSICIONAMENTS SÓN
DUALITATS D'OPOSTOS QUE
BLOQUEGEN L'ACCÉS A
L'AMOR INCONDICIONAL

Per descobrir aquests bloquejos hem d'examinar els judicis dualistes: bo-dolent, culpable-innocent, mereixedor-no mereixedor, etc., i tota la sèrie de ressentiments que arrosseguem. Aquest examen ens posa de manifest els parells d'oposats sobre els que es fonamenten els nostres posicionaments.

Després hem d'entendre que el que ens impedeix deixar anar els posicionaments és degut a què els percebem com veritats, quan en realitat són meres il.lusions apreses. Exemple d'aquesta dificultat: Quan un estudiant espiritual es proposa perdonar al culpable, no pot, perquè segueix percebent al “dolent” com a persona “dolenta” i per això el considera culpable.

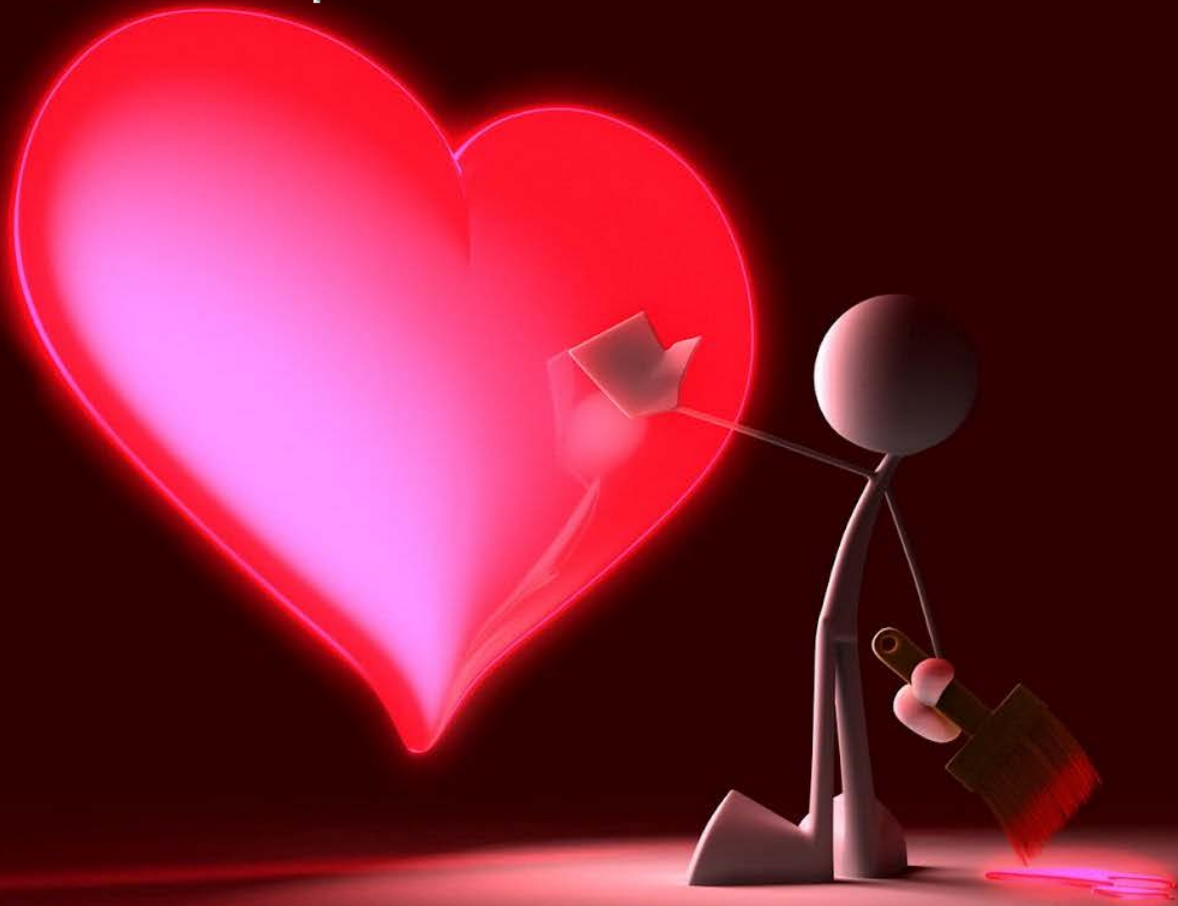
Aleshores hom pot assumir que la matriu subjacent de gran part de la negativitat té relació amb els impulsos i instints primaris que són narcisistes, animals, crus i poc civilitzats.

Per això el treball espiritual implica no només saber sobre Déu, sinó també conèixer-se a un mateix.

Primer, reconèixer aquests judicis duals dels opostos. El reconeixement posa en contacte la ment amb el cor.

Reconèixer-los des del cor i
comprendre'ls des de la ment.

Es pot dir que el cor té la seva pròpia ment i que la ment té el seu propi cor. Ambdós són un i el mateix en la Totalitat del SER.
(Aquest material va calibrar en 975).

4

DESAFECCIÓ DE TOT

LA DESAFECCIÓ ÉS
JESÚS ABANDONAT

“M’atrau la “desafecció” de tot el que no sigui voluntat de Déu?

Perquè la desafecció és Ell, Jesús Abandonat.

Estic segur@ de què tota desafecció és una petita poda (una petita pèrdua), i, per a glòria d’Ell, m’espero un cabdal de vida?

5

DILATAR

L'AMOR

L'Amor s'ha de dilatar fins que sigui només Esperit Sant. (A força de perdre, perdre i perdre i d'estimar Jesús Abandonat és com hom arriba a tenir només l'Esperit Sant. Aleshores Ell és qui ens suggereix l

6

CADA ERROR DEL
GERMÀ ME'L FAIG
MEU

“A cada error comès pel germà, jo demano perdó al Pare com si fos meu, i és meu, perquè el meu amor se n’apropia. Així sóc Jesús.

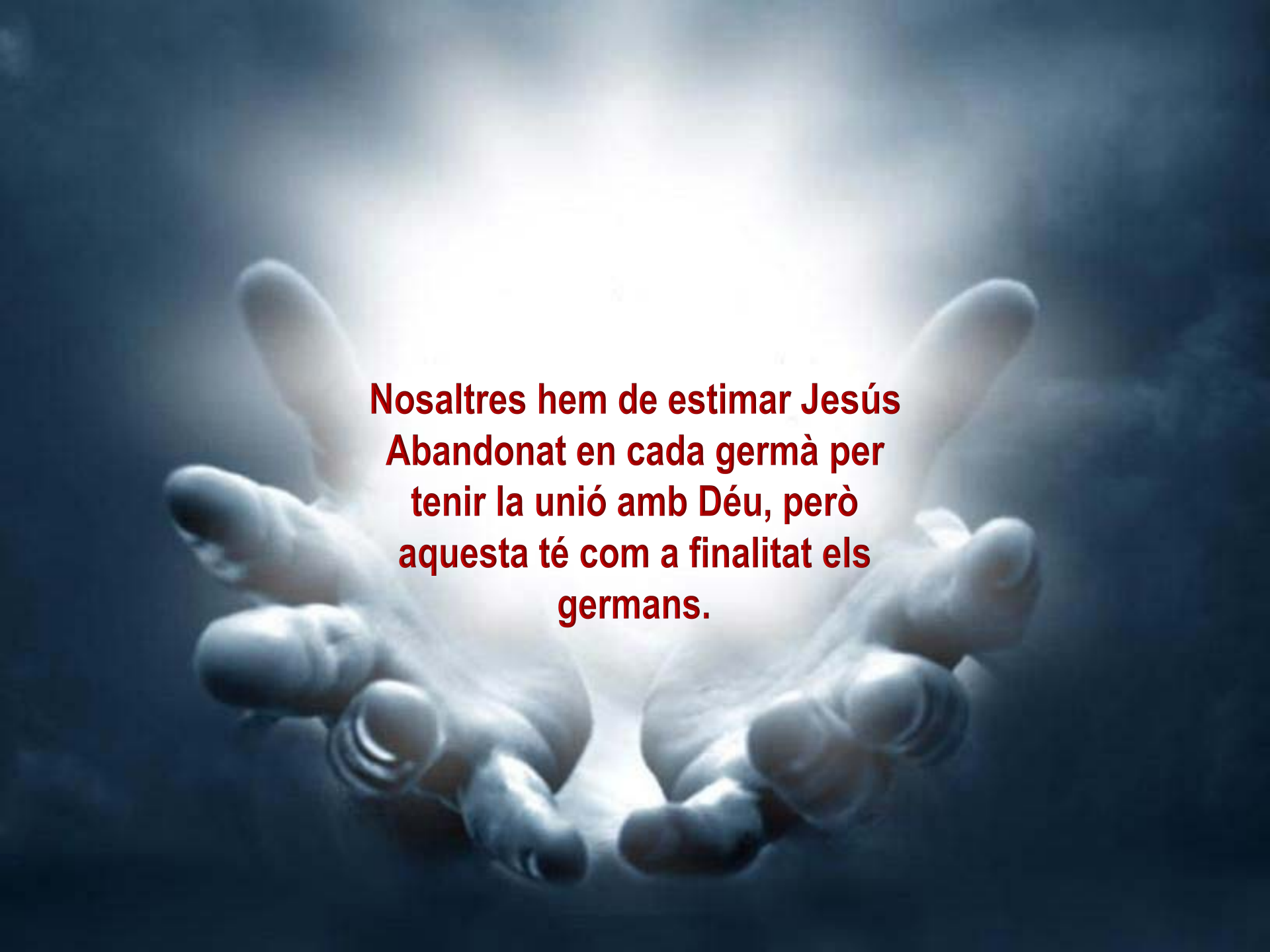
7

PERFECCIONISME

NO ÉS

AMOR

A pair of hands is shown from a top-down perspective, held out in a gesture of prayer or offering. The hands are positioned symmetrically, with fingers slightly spread. A bright, circular glow emanates from the center between the hands, creating a strong backlighting effect. The background is a dark, textured blue-grey, which makes the light and the hands stand out. The overall mood is spiritual and contemplative.

**Nosaltres hem de estimar Jesús
Abandonat en cada germà per
tenir la unió amb Déu, però
aquesta té com a finalitat els
germans.**

CENTRE DE PSICOLOGIA i FISIOTERÀPIA

GESTALT-FIS ♦ FAMÍLIA i SALUT

www.familiaysalud.net

Centro de psicología y fisioterapia Gestalt-FIS

[gestalt_fis](https://www.instagram.com/gestalt_fis)

[@GestaltFIS](https://twitter.com/GestaltFIS)

Carrer Aragó, 218, Principal, 08011 - Barcelona
933013953 - 650778979